

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

I МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ЕКОНОМІЧНИХ НАУК»**

28-29 червня 2013 року

I МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ
ЭКОНОМИЧЕСКИХ НАУК»**

28-29 июня 2013 года

Донецьк
2013

У збірнику представлені матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання економічних наук».

У збірник увійшли матеріали секцій: «Мікроекономіка», «Макроекономіка», «Економетрика», «Економічна статистика», «Економіка галузевих ринків», «Економіка розвитку», «Міжнародна економіка», «Фінансова економіка», «Банки та банківська діяльність», «Економіка фірми», «Економіка і менеджмент інновацій».

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

А 43 **Актуальні питання економічних наук:** збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Донецьк, 28-29 червня 2013 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. – Донецьк: ГО «СІЕУ», 2013 – 104 с.

Актуальные вопросы экономических наук: сборник материалов I Международной научно-практической конференции (г. Донецк, 28-29 июня 2013 года) / Восточноукраинский институт экономики и управления. – Донецк: ОО «ВИЭУ», 2013 – 104 с.

ББК 65
УДК 33

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. МІКРОЕКОНОМІКА

Куць Т.В.

ІНДИКАТОРИ ЕКОНОМІЧНИХ КОНЦЕНТРАЦІЙ
НА ТОВАРНИХ РИНКАХ..... 6

СЕКЦІЯ 2. МАКРОЕКОНОМІКА

Бошота Н.В.

ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ УКРАЇНИ 11

Мартин О.М.

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ 14

Процюк К.В., Царик Д.І.

РОЛЬ ЗАОЩАДЖЕНЬ НАСЕЛЕННЯ У ФОРМУВАННІ
ІНВЕСТИЦІЙНОГО КАПІТАЛУ КРАЇНИ..... 17

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМЕТРИКА

Григорук П.М.

МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМАЛЬНОГО РОЗПОДІЛУ ЧАСУ
МІЖ РЕКЛАМНИМИ ЗАХОДАМИ..... 22

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІЧНА СТАТИСТИКА

Дем'янець А.А.

РИНОК ПРАЦІ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 26

СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІКА ГАЛУЗЕВИХ РИНКІВ

Шелест Н.А.

ВПЛИВ ВЕРТИКАЛЬНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР
НА М'ЯСОПРОДУКТОВИЙ ПІДКОМПЛЕКС АПК УКРАЇНИ 30

Шимко О.В.

СПОЖИВЧИЙ РИНОК УКРАЇНИ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 34

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ

Киристюк С.В.

ПІДВИЩЕННЯ УЧАСТІ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ
У ФОРМУВАННІ СІЛЬСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ 39

Шарий Г.І.

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ 43

СЕКЦІЯ 7. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА

Вацик Н.О.

СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЦИКЛУ ЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ТА СТАДІЇ ЕКСПОРТНОГО ЗАЛУЧЕННЯ
СУБ'ЄКТІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 47

Генералов О.В.

РОЗВИТОК РИНКУ ЦУКРУ ТА ЕТАНОЛУ БРАЗИЛІЇ..... 50

Козка В.Н.

ИННОВАЦИОННЫЕ ЭКОНОМИКИ АЗИАТСКИХ СТРАН..... 52

Орнат М.Р.

ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА
КИТАЮ: АКсіОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ..... 55

СЕКЦІЯ 8. ФІНАНСОВА ЕКОНОМІКА

Мосійчук К.Ю., Макух Т.О.

ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ТА ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ..... 58

СЕКЦІЯ 9. БАНКИ ТА БАНКІВСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Редька С.І.

АКТУАЛЬНІ ВПРОВАДЖЕННЯ БАНКАМИ
ИННОВАЦІЙНИХ ПРОДУКТІВ І ПОСЛУГ..... 62

СЕКЦІЯ 10. ЕКОНОМІКА ФІРМИ

Павлов А.Ю.

ПОВЫШЕНИЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ
ПОЛЬЗОВАТЕЛЯ С РЕКЛАМОЙ В СЕТИ ИНТЕРНЕТ..... 65

Погребняк А.Ю.

ПРОБЛЕМА ВИБОРУ ФОРМ МЕХАНІЗМУ АНТИКРИЗОВОГО
УПРАВЛІННЯ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ КРИЗОВИХ ЯВИЩ..... 67

Ражик А.М.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ
В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ..... 74

Сірик М.В.

МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ
ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ..... 76

Тимохіна Я.О.

ПЛАНУВАННЯ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА..... 79

СЕКЦІЯ 11. ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙ

Звір В.В.

ИННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В УКРАЇНІ..... 81

Князевич А.О. ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПІДПРИЄМСТВ.....	84
Крайчук О.В., Стрільчук Р.М. АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ	87
Круш Н.П. НАПРЯМКИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ КОРПОРАТИВНИХ СТРУКТУР	89
Трушкіна Н.В. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОСТІ З УРАХУВАННЯМ ГАЛУЗЕВОЇ СПЕЦИФІКИ.....	94
Чайковская А.В. ПРОБЛЕМЫ ОРГАНИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЕМ СИСТЕМЫ МНОГОУРОВНЕВОГО НЕПРЕРЫВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ.....	97

- обґрунтування проектів створення нових продуктів;
- формування і проведення єдиної інноваційної політики в усіх підрозділах організації;
- ресурсне забезпечення інноваційних програм і проектів;
- створення організаційних форм управління реалізацією інноваційних проектів [1].

Отже, інноваційний менеджмент на сучасному етапі розвитку економіки України має вкрай важливе значення, але є ряд недоліків, тому головним завданням є подолання проблем, виявлення та реалізація перспектив.

Список використаних джерел:

1. Новгородська О.О. Інноваційний менеджмент в Україні / О.О. Новгородська // Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут». – 2012. – Режим доступу до статті: http://www.rusnauka.com/17_AND_2010/Economics/69219.doc.htm.
2. Федулова, Л. Інноваційний менеджмент в Україні: проблеми та шляхи формування [Текст] / Л. Федулова // Економіст. – 2002. – №2. – с. 52-54
3. Федулова Л.І. Менеджмент організацій: Підручник / Л.І. Федулова – Київ: Либідь, 2004. – 448 с.

Князевич А.О.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту*

*Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, Україна*

ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПІДПРИЄМСТВ

Інновації є вирішальним фактором підвищення конкурентоздатності країн на світовому ринку та головним інструментом реалізації концепції сталого розвитку суспільства і національних економік країн. Ефективність і темпи інноваційного розвитку, становлення національної інноваційної системи прямо пропорційно залежать від рівня розвиненості інноваційної інфраструктури держави.

Теоретичні та прикладні проблеми формування і функціонування інноваційної інфраструктури та її складових розглядаються у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, серед яких можна виділити роботи А.Е.

Абрамешина, Т.В. Гринько, І.І. Зубейко, Т. В. Задихайло, С.М. Ілляшенко, М.А. Йохни, Н.В. Каленської, А.В. Косенко, О.І. Маслака, Т.О. Скрипко, В.В. Стадник, М.М. Ткачова, Л.І.Федулової та інших. Аналіз робіт, пов'язаних із зазначеною тематикою, свідчить про те, що окремі питання з визначення та оцінки ефективності впливу інноваційної інфраструктури, як провідного для інноваційно активної організації фактора зовнішнього середовища, залишаються дискусійними.

Мета дослідження полягає у визначенні важливості оптимального формування та ефективного функціонування інноваційної інфраструктури як одного з основних елементів зовнішнього середовища підприємства.

Ключовою умовою прискорення соціально-економічного розвитку країни, галузей економіки, підприємств є необхідність знаходження і швидкої реалізації найбільш ефективних інноваційних пропозицій. Відповідно метою здійснення інноваційного процесу є впровадження пріоритетних фундаментальних і прикладних науково-дослідних робіт, нових, провідних технологій, форм організації праці та управління, заснованих на досягненнях науково-технічного прогресу.

Національна інноваційна система – це сукупність законодавчих, структурних і функціональних компонентів (інституцій), що задіяні у процесі створення, застосування та практичної реалізації на ринки збуту новітніх інноваційних знань і технологій. Одним з основних факторів, що безпосередньо впливає на динаміку і темпи розвитку національної інноваційної системи є ступінь розвиненості її інноваційної інфраструктури (від лат. *infra* – «нижче», «під» та лат. *structura* – «будівля», «розташування») країни. Згідно закону України «Про інноваційну діяльність» [1] інноваційна інфраструктура країни являє собою сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності. Інноваційна інфраструктура складається з виробничо-технологічної, фінансово-економічної, нормативно-правової, територіальної та кадрової підсистеми [2].

Ефективність інноваційної діяльності визначається інноваційною інфраструктурою. Отже, інноваційна інфраструктура є базовою складовою інноваційної економіки, інноваційного потенціалу суспільства. Вона є також основним інструментом і механізмом інноваційної економіки, що здатний піднести економіку країни на вищий рівень розвитку [3, с. 124].

Зовнішнє середовище підприємств є системою, яка складається із факторів прямої та опосередкованої дії, а також інноваційної інфраструктури підприємства (на мікрорівні) та інноваційної інфраструктури, яка склалася у країні, галузі, регіоні (на макрорівні). Згідно з теорією систем, зовнішнє середовище – це сукупність взаємопов'язаних елементів, які, постійно

взаємодіючи, визначають її характер. Якщо зовнішнє середовище містить у собі елементи, що сприяють впровадженню інновацій, діють механізми їх стимулювання – система приймає інноваційний характер, а інноваційна інфраструктура стає визначальним фактором для подальшого розвитку підприємств. Інноваційне мікросередовище визначається інноваційною культурою підприємства, наявністю достатньо сильного інноваційного потенціалу, схильністю та здатністю керівництва до впровадження інновацій, що надають конкурентні переваги. Інноваційне макросередовище виявляється у формуванні та безпосередньому функціонуванні інноваційної інфраструктури країни (регіону, галузі економіки).

Загальна інноваційна інфраструктура, як фактор зовнішнього середовища непрямої дії, сприяє впровадженню інноваційних змін в управлінні, вдосконаленню або модифікації продукції, обслуговуванні для кращого задоволення попиту певного сегменту ринку. При стратегічному плануванні інноваційної діяльності необхідним є врахування ступеня впливу зовнішнього середовища (в тому числі інноваційної інфраструктури, як на макро- так і мікро- рівнях) на процес впровадження інновацій. Така оцінка повинна проводитися на основі принципу «золотого перетину», тобто інноваційна інфраструктура, її вагомість при стратегічному плануванні інноваційних проектів повинна бути гармонійно узгодженою з іншими факторами зовнішнього середовища підприємства і, в той же час, стати діючим, ефективно стимулюючим механізмом інноваційного розвитку національної економіки.

Таким чином, досягнення та вдосконалення оптимального співвідношення всіх діючих факторів зовнішнього середовища, в тому числі складових елементів інноваційної інфраструктури на макро- і мікро рівнях, дозволить сформулювати спеціальні, більш сприятливі умови для створення та активізації інноваційного підприємництва, активного впровадження і реалізації інноваційних проектів, збільшення обсягів вітчизняного та іноземного інвестування. В умовах глобалізації світової економіки створення ефективно діючої інфраструктури, сприятливої до впровадження інноваційних форм бізнесу, відноситься до основних завдань національної інноваційної системи.

Список використаних джерел:

1. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 10-IV (із зм. та доп.) // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – ст. 266.
2. Про затвердження Державної цільової економічної програми «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009–2013 роки» : Постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. – № 447. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/447-2008-п>.
3. Федулова Л. І. Інноваційна економіка : підруч. / Л. І. Федулова. – К. : Либідь, 2006. – 480 с.